

Pretresljiva rodbinska tragedija v Šiški

Oče v duševni zmedenosti zakljal svoje tri otročice — „Ti so že dobro preskrbljeni, zdaj so pri Materi božji“

Ljubljana, 26. aprila.

Pred monumentalno Plečnikovo cerkvijo Sv. Franciška v Šiški je stala davi gruča ljudi, kakih 20 m stran zopet druga skupina in pred hišo številka 11 v Gorški ulici je bilo sbranih polno otrok, pa tudi starejših ljudi; vsi so se pogovarjali o strasni tragediji, ki se je odigrala smoti v tej hiši. Poštni uradnik Mirko Lôske je namreč snodi v hipni duševni zmedenosti ali pa celo v nastopu blaznosti

zakljal vse tri svoje otroke.

Bogomir Lôske je bil rojen 24. avgusta 1. 1899 v Ribnici in je pristojen v Trbovlje. Fred 14 leti je stopil v državno službo k pošti in je nazadnje služboval skupaj z ženo, ki je tudi poštna uradnica, v Trbovlju, kjer je bil starešina pošte II. V službi je bil priden in veden, doma pa

Ijubeziv mož in dober, skrben oče svojim trem otrokom, 3-letnemu Mirku, 5-letni Lei in 7-letni Darinku. Rad je imel svoje otroke in zato je vedno ostajal doma ter igrал na citre ali pa kramnjal z njimi. Nikdar ni zahtjal v gostilno in je znan po svoji solidnosti.

Pred tremi meseci je pa mirnega in simpatičnega moža napadla zavratna bolezen. Prezaposlen je bil v uradu, saj je včasih delal od ranega jutra do poznega večera. Zato so mu odpovedali živci in mož je

začel kazati znake duševne zmedenosti. Nekega dne, približno pred tremi meseci, so pozvali njegovo ženo Jožico k brivcu, kjer je sedel mož. Opozorili so jo, da ima s seboj ves poštni denar in da je pri brezni zahteval, naj mu obrijejo obvri. Poprav si je že tudi kupil zlato zapestnico in nekaj druge zlatnine. Vsa prestrašena in preznečena mu je žena skrivaj vzela aktovko z denarem in jo nesla nazaj na pošto. Še poprij si je pa Lôske naročil več ženskih oblik in jih takoj po povzetju tudi plačal. Večkrat se je objekel v Šenku in ženi je bllo takoj jasno, da z možem nekaj ni v redu. Ker se je njegovo zdravstveno stanje vidno slabšalo in ker so zdravniki v Trbovljah ugotovili, da ima popolnoma umišlene žive, so Lôskeja poslali v Ljubljano, kjer se ga po preski v tukajnjih zdravnikov, ki so tudi ugotovili, da ima zelo zrahljane žive, oddali v umobolnico na Studenc. Zaradi pomanjkanja prostora in ker se jim bolnik ni zdel nevaren, so na Studenc sprejem odlokli. Pač pa je bil sprejet Lôske na opazovanje v bolnico za duševne bolezni v nekdani prisilni dežavnini. Tam je ostal nekaj časa, ko ga je pa nekega dne obiskal njegov v Ljubljani živični oče, mu je Lôske dejal:

»Papa, da bom dolgo med temi noci, moram te saniti.«

Oče ga je točil in mu obljubil, da ga bo vzel k seti, da se njegovo stanje le neholiko zobjoš. Ker je uprava zavoda za umobolne dovolila, da vamejo Lôskeja domov, ga je res oče vzel na svoj dom, a njegov svak je medtem zanj poiskal primerno stanovanje. Postna direkcia je namreč ugodila Lôskeju in njegovem ženi ter je obe premestila v Ljubljano. Žena je dobila službo na glavnem pošti, mož je pa bilo obljubljen, da dobti tudi službo v Ljubljani, čim se njegovo zdravstveno stanje zboljša.

Približno pred dvema mesecema so se Lôskejevi preselili v Ljubljano in najeli stanovanje v Gorški ulici štev. 11, v lepi vilič ob Železniški progi nasproti Hrastnevega igrišča. Tudi doma se Lôskejevo stanje ni mnogo zboljšalo. Bolnik je bil sicer miren, toda večkrat je pokazal,

da njegovo duševno stanje ni normalno. V svojo omare je namreč zaklepal žensko krila in oblike in kadar ga ni nihče opazoval, se je zakljal v sobo in se preoblikel v žensko. Žena je to vedela, upala pa je, da so ti bolestni pojavji samo prehodnega značaja in da se bo sčasoma njegovo stanje vendarle zboljšalo. Saj je bil drugače mož popolnoma miren, večkrat je celo igral na citre in tudi tarokiral s svojimi. Se pred 14 dnevi je bil pri postnemu direktorju g. dr. Tavzusu, ki mu je obljubil vso pomoč. Tavzat je bil popolnoma miren, le v obraz močno upadel in bled, a v očeh mu je sijal cuden ogenj. Seveda ni nikdo skutil, da je v njegovem duši že tema.

Ker je na pošti v Trbovljah zmanjkal nekaj denarja, ki ga je Lôske porabil v duševni zmedenosti za oblike, so proti njemu uvedli disciplinarni preiskavo, ki pa je bila v glavnem samo formalnega značaja. Zaradi tega je včeraj dobil Lôske poziv na sodišče, da bo v zadeti zaslišan, a pozvan sta bili tudi njegova žena in sestra. To je izbilo sodu dno. Že itak razvršči so mu popolnoma odpovedali in v nastopu blaznosti je Lôske snodi zakljal vse tri svoje otroke.

Hilča smrti

Včeraj popoldne je odšla žena Jotica kakov običajno v službo, doma je pa puščala mož in vse tri otroke, ki jih je nadzorovala sestra Kristina. Ta je moralna okrog pol. 6. v mestu, da kupi v trgovini nekaj živil, mož je pa ostal z otroci sam doma.

Približno ob 19. je prišla k Lôskejevin njegova mačeha, ki je bila tam pozabila ceznik. Hilča ima dva glavna vhoda in šla je skozi zadnjega ter pozvonila pri Lôskejevin.

Nihče se ni odzval.

Nato je potkala, pa zopet ni bilo odgovora. Kar je zasišala pritajene korake. To se je že zdelo čudno, še bolj pa, ko je zasišala, da je nekdo odpril vrata stanovanja na drugi strani. Zavplila je:

»Mirko, saj sem jaz, odpril!«

Ker zopet ni bilo odgovora, je odšla pred hišo in tedaj je opazila neko žensko z zelenim klobukom na glavi, ki je baš odhajala iz stanovanja Lôskejevih po drugih stopnicah in nagnila odšla čez vrt proti Šiški. Mačeha se je to čudno zdelo in zla slušnja se je oglastila v njeni duši.

Poklicala je hilčo gospodinju, ki je imela ključ od stanovanja, skoraj istočasno je pa prišla domov tudi sestra Kristina. Odprli so stanovanje in takoj v kuhinji opazili mlako krv. Ko so prizgali luč, so z grozo opazili, da leži na posteljici 5-letna Lea s prezerzanim vratom. Mačeha se je z groze onevestila, a Kristina je začela

klegati na pomoc. Prihiteli so še drugi hišni stanovalci, eden je pa naglo skočil v bližnje župnišče, odkoder je telefonično obvestil policijo. Prisia je policijska komisija z zdravnikom dr. Abramovičem, dežurnim uradnikom g. Kotejem in fotografom g. Repštom. Na kraj tragedije je prisel kmalu tudi v bližini stanujoči policijski nadzornik g. Močnik.

Komisija je stopila v sobo, v katero si nešrečni ženi sami nista upali, in tedaj so videli, da je nešrečni mož v duševni zmedenosti tudi tam že opravil svoje strahotno delo. 7-letna Darinka in ljubki 3-letni Mirko sta ležala na svojih posteljicah prezzemimi golanci, bila sta že mrtva. Sredi sobe so našli na mizi okrvavljen vojakski bajonet. Policijska komisija je ugotovila dejanski stan in potem ko je fotograf vse skupaj fotografiral, je komisija odredila, da so stanovanje zaklenili in zapetili, dokler ne pride sodna komisija.

Lôske je odšel v mesto

Po strašnem dejanju je odšel Lôske v mesto, in sicer naravnost na glavno pošto, kjer je bila žena v službi. Medtem so ženo že telefonično njeni svojci obvestili, naj ho previdijo in na njej paži na moža, enako obvestilo pa je prejel tudi Lôskejev brat, ki je inženjer na pošti. Ko je prisel zmedeni mož v ženski oblike na pošto, ga seveda nihče izmed uradnikov ni spoznal. Šel je naravnost k ženi in zahteval, naj gre domov. Žena mu je rekla, da prej deveto ne more, ker ima službo, a mož ji je prigovarjal, naj le gre, češ, da ji mora nekaj važnega pove dat. Čeprav se je ženi njegovo vedenje zdejno, da je otoke že poskrbel, onadvad misil je sebe in ženo — pa bosta šla jutri na dopust. Spotoma je ženo sili, nاجre z njim v franciškansko cerkev.

— »Kaj boš hodil v cerkev, ko drugače tudi nikoli ne greš,« se je čudila žena.

Delovanje mariborske podružnice CMD

Maribor, 25. aprila.

V sredo zvečer se je vršil v dvorani Narodnega doma občni zbor podružnice CMD v Mariboru, ki ga je vodil agilni predsednik g. dr. Lašč. Po občajnem uvodu je podal društveni predsednik izčrpno poročilo o delovanju podružnice, ki je doprinela velik tribut narodno-obrambenemu delu. Podrobnejše poročilo je podal tajnik g. dr. Sijanec, ki je ugotovil, da vedno bolj izgineva narodna mladost. V okviru društva so se zato zato osnovali posebni odseki, ki se pa niso zavoljili uveljavljati.

V preteklem letu se je odbor zavzel ob priliki, ko so bile zabranjene nekatere slovenske učne knjige na naših srednjih šolah, za neokrnjeno rabo slovenščine po vseh šolskih zavodih. Nadalje je odbor dan takojšnjemu Narodnemu svetu kot centrali vseh narodnih društev inicijativni predlog, da naj se energično zavzame za izključno rabo narodnega jezika pri vseh naših uradih in oblastih, kjer je bilo nedavno slišati se mnogo nemščine. Uspehi te akcije niso izstali. Odbor je nadalje ugotovil, da je v narodni mladosti in nezavestnosti v obmejnih krajih v veliki meri krivo pomanjkanje slovenskega čitta, t. j. časopisov in knjig. Započel je akcijo za nabiranje precitanih nedeljskih časopisov in jih odpremljal v obmejne kraje. Toda odziv s strani občinstva ni bil tak, kakor bi bilo pričakovati.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so postali stiki društva z lokalnimi činitelji ob meji, zlasti z učiteljstvom, živahnješki. Podružnica je o božiču obdarovala dve šoli ob meji, ka je tamkajšnji živelj moralno močno povzdržnil. Končno se moralno dotakniti se vprašanja koncentracije narodnih društev. Tudi podružnica CMD se je zavedala, da je preveliko število organizacij samo cepitev narodnih sil. Vendar ne se klub prizadevanju to vprašanje še ni razčistilo. Po poročilih blagajnika g. Halerja in zastopnika glavnega odbora g. nadzornika Tomažiča je bil dr. Lašč ponovno izvoljen za predsednika.

ŠAH

Glavni turnir LSK

Ljubljana, 26. aprila.

Sinoč se je pričelo IV. kolo. Poprij sta podali dokončani prekinjeni partiji iz prejšnjega kola. Furiani ni imel težkega dela in je z lahkotu uveljavil svojo premičo figure in zmagal proti Sikošku. Milan Vidmar in Preinfalk sta svojo partijo nadaljevala do 67. potek in sta se nato spoznameli z delitvijo točke. V IV. kolu je predstevil Ciril Vidmar, ki se je menda vendar otrezel začetne nesigurnosti. Preinfalk je proti njemu igral ortodoksnega varjanta damskega gambita. Ciril je z močno odbil napad Preinfalk je bil v hudi časovni stiski in ni našel najboljšega odgovora. Moral je kapitulirati, ravno ko je grozil kontumac. Longer je po treh zalednih zmaga pogledal Gabrovško. V Cambridge Springs varianti je dobljil Gabrovški boljšo pozicijo. Ciril ni mogel osvoboditi svojih figur in se je spustil na kraljevem krilu v napad, ki ni imel nobenih izgledov na uspeh. Beli je napad odšel, preisel v protinapad in zmagan. Cibic in Tavčar sta igrala smerankos. Beli je igral prav dobro in je prisel s težkim topništvom napadati nasprotniku kraljevo kriko. Tavčar je bil v časovni stiski in je prezrl izgubo figure. Napraviti bi moral ravno 36. potek, ko je zaklopka na njegovi urapi. Tavčar je bil v kontumaciran, partija pa je bila vsekakor izgubljena. Kranjec je kot beli igral proti Miljanu Vidmarju damski gambit. Po zamjenjavi figur je nastala končnica s po šestimi pešci, beli ima lovca, črni pa skakata. Partija je bila prekinjena po nepotrebni. Beli sploh nima dobrih potec, njegov lovec je popolnoma zaprt in ne more preprečiti izgube običe pešcev na damskem kriku. Črnu je točka sigurna. S to zmago se bo Milan Vidmar, ki je veljal že od vsega početka za favorita, postavil s 3 in pol točke na celo tabelo. Marek se je proti Furlaniju branil s kraljevsko indijsko obrambo. Furlani je z lepo kombinacijo dobljil kmeta.

Nato sta zavila proti Šiški, a večkrat je Lôske zahteval, naj gre žena pred njim. Brat je odšel za njima in pazil na nju. Ko so prišli pred hišo v Gorško ulico, je žena opazila tam večjo mnogo ljudi

in zaslutila je strašno nesrečo.

Stopila je v kuhinjo in bila je priča groznej tragedije. Glasno je zakrišala, nato so jo pa njeni svojci takoj odpeljali na dom možega očeta. Mož, ki je prisel k hiši, kar bi se prav ne zgodil, so strašniki arretirali. Popolnoma miren je bil in celo rekel: »Kaj pa hočete od mene, jaz prav nisem več.« Na vprašanje, kje so njegovi otroci, je policijskemu uradniku dejal:

»Ti so že dobro preskrbljeni, zdaj so pri Materi božji.«

Odpeljali so ga na policijo, kjer je bil zaslišan, dajal pa je zelo zmedene odgovore, a mestoma je odgovarjal popolnoma jasno in naravno. Sam je celo povedal,

da je poprej nabrusil bajonet...

Policija je dali Mirka Lôskeja po zavzetju izročila sodišču, ki bo odločalo o nadaljnji njegovi usodi. Vse kaže in najbolj verjetno je, da bo mož oddan v umobolnico, saj je popolnoma izključeno, da bi mogel normalen človek izvršiti tako grozno dejanje.

Sodna komisija

Doprudno ob 10. je prišla v Gorško ulico sodna komisija pod vodstvom preiskovalnega sodnika dr. Kresnika. Po ugotovitvi dejanskega stanja je komisija odredila prevoz trupel nešrečnih otrok v mrtvstvo k Škofiji, kjer bo popoldne izvršena sodna obdukcija.

Grozna tragedija in nesreča Lôskejeve rodbine je seveda po vsem mestu vzbudila globoko sočutje, zlasti pa z nesrečo v strašno prizadeto materjo ga. Jožico, ki je na takojšnjem odklicu izvrgnila svoje najdražje — tri otročice.

Partija je bila prekinjena v dobljeni poziciji za Furlanija. Sikošek in Sorli bosta igrala še danes.

Stanje po IV. kolu: Longer 3, M. Vidmar 2 in pol (1), Sikošek, Furlani, Gabrovšek 2 (1), Cibic 2, Marek 1 in pol (1), Preinfalk, Tavčar 1 in pol, Sorli 1 (2), C. Vidmar 1.

Jutri igrajo v V. kolu: Longer—Cibic, Sikošek—Gabrovšek, Marek—Sorli, M. Vidmar—Furlani, C. Vidmar—Kranjec, Tavčar—Preinfalk.

Beli: Preinfalk, črni: C. Vidmar (IV. kolo). 1. Sf3, d5, 2. d4, e6, 3. c4, Sf6, 4. Lg5, Lc7, 5. e3, Sbd7, 6. Sc3, 0—0, 7. Tc1, c6, 8. Ld3, Te8, 9. 0—0, a6, 10. cd5, Sd5!, 11. Sc4, h6, 12. Le7, De7, 13. Sc5, b6, 14. Sd7!, Ld7, 15. Se5, Tfc8, 16. e4, Sf4, 17. Sc4, Tab8, 18. e5, c5, 19. Sd6, Lc6!, 20. f3, Dg5, 21. g3, Ted8!, 22. La6, Ta8, 23. Lc4, b5!, 24. Lb8, 04, 25. Lc2, Ta2, 25. Kh1? (bolje bi bilo Tb2 in potem Le4), Sd5, 27. Se4, Dh5, 28. Tb2, 29. Sd6, Sb4, 30. De3, To2, 31. Te2, Sc2, 32. De2, Ta8, 33. Db2, Lf3+, 34. Kg1, Ld5, 35. Db5: (izgubi takoj, vendar ne bi imel zaradi časovni stiski, da bi premisli poteko Tf7, kar pa tu ni dešči ne resi partije, ker odločita prosta b in kmetia), 36. Bell odneha, ker nima odgovora na grozno Dg2 in Tal z matom.

Upravljeno je bilo osredotočeno le na nekaj načinov, ki so se mnogo več, tako pa ostane največkrat le pri dobrimi vojaki. Eno pa je s socialno akcijo občine vendarle doseglo, da se vse načini dobre delovanje, ki pa se vse ne naredi, vendarle doseglo, da se vse načini dobre delovanje, ki pa se vse ne naredi, vendarle doseglo, da se vse načini dobre delovanje, ki pa se vse ne naredi, vendarle doseg

Iz Celja

—c Zbornica za TOI v Ljubljani bo imela prihodnji uradni dan za Celje in okolico v torek 1. maja od 8. do 12. do poldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje. Razlagova ulica 8. pritličje, levo.

—c Iz okoliške organizacije JNS. Sirši odbor občinske organizacije JNS za Celje okolico bo imel v ponedeljek 30. t. m. ob 19.30 sejo v gostilni »Skalna klet«. Polnostvena udeležba dolžnost.

—c Streške družine celjskega streškega okrožja se obveščajo, da se dobijo tarče za daljavo 20 m pri blagajniku okrožja g. Dragu Kralju, ravnatelju Celjske posojilnice v Narodnem domu v Celju.

—c Odlikovanje. Nj. Vel. kralj je odlikoval prof. v p. g. Josipa Kožuhu v Celju, izredno zaslužnega in agilnega častnega predsednika Dijaške kuhinje v Celju, ki je pred temi tedni obhajal 80letnico, z redom Jugoslovenske krone IV. stopnje. Splošno prljubljenemu in spoštovanemu g. profesorju iskreno čestitamo k odlikovanju!

DNEVNE VESTI

— Naši novinarji v Nemčiji. Na pobudo nemških gospodarskih krogov je povabila nemška vlada polom svojega poslanstva v Beograd glavne urednike beograjskih, zatreskih in ljubljanskih listov na posest Nemčije, ki bo trajal od 30. aprila do 10. maja. V Nemčijo odpotuje 12 naših novinarjev in sicer v velikim avionom >General-feldmarschal von Hindenburg, ki je spel v Beograd danes. Na zagrebškem aerodromu je naročeno zanj 2000 kg bencina. Naši novinarji odpotujejo v Nemčijo v ponedeljek zjutraj. V ponedeljek zvoden bodo v Berlinu srečano sprejeti. V Berlinu ostanejo dva dni in udeležiti se vseh slavnostnih prireditvev dneva nacionalnega dela 1. maja. 3. maja krenejo z istim aeroplano v München, kjer ostanejo dva dni, potem se pa odpeljejo z žično železnico v Garmisch-Partenkirchen in na 2800 m visoko Zugspitze. Poleg Münchena posetijo še Frankfurt a. M., Wiesbaden, Köln, Düsseldorf in Hamburg, od koder se vrnejo v Berlin. 10. maja se pa vrnejo z istim aeroplano v Beograd.

— Letalske znamke. Že 1. majnika se spet prične zračni promet in z njim tudi spetni poštni promet, ki nam obeta končno prinesi tudi letalske znamke. Že junija meseca lanskoga leta je bil razpisani natečaj do septembra meseca, ki so dobili najvišje nagrade. Pred mesecem smo te težko pričakovanje znamke opisali tudi v našem listu in objavili celo sliko znamke za 10 dinarjev, ki je z njo pri natečaju dobil prvo nagrado nas znani ljubljanski grafik Janez Trpin. Dobro poučeni krogi so tedaj trdili, da letalske znamke popolnoma gotovo pridejo v promet že 1. majnika, ko se prične zračni poštni promet. O zračnem prometu vemo že za vozni red na vseh progah in tudi za vse druge podrobnosti, le o zagotovljenih letalskih znamkah še ni duha na sluhi. Nikjer še nismo čitali nobene vesti o njih iz Beograda in tudi pri postni direkciji še nimajo niti znamk, niti najmanjše vesti o njih. Sicer je še nekaj dana do dneva, ko bi jih morali imeti na vaski pošti, vendar se nam zdijo, da se bo prvi volet teh vsestransko težko prizakovanih znamk zakasnili. Kdo je krv zamude že pri prvem poletu, seveda ne vemo, vendar bi pa nikakor ne smela biti zavlečevanja kriva tiskarni, saj smo v Beogradu z največjimi stroški zgradili tiskarno za same poštni znamke in kolke. Kadars pa znamke dobimo, jih seveda takoj naznamo in objavimo tudi v sliki, ker se za naše letalske znamke ne zanimajo samo naši zbiralci in tujskoprometni faktorji, temveč filatelisti vsega sveta. Čim prej pridejo letalske znamke v promet, tem prej bo imela od njih koristi propaganda za tujski promet, takoj pa zanje dobti tudi državna blagajna težke milijone. Tujska sezona se je pričela brez teh znamk, ki naj po zraku seznanijo ves svet z lepotami naših krajev.

— Zaposlenost delavcev v naši industriji v februarju. Od vseh zavarovanih delavcev in nameščencev v februarju (495.051) je bilo zaposlenih v trgovini 51.416 delavcev in nameščencev ali 10.39 odstotkov, v lesno-zagarski industriji 42.332 ali 8.55%, v tekstilni industriji 38.645 ali 7.81%, v industriji živil 31.786 ali 6.42% ter v kovinski in strojno industriji 29.351 ali 5.93%. Največ zavarovanih je bilo v vrstah službenadi, in sicer filatelisti vsega sveta. Čim prej pridejo letalske znamke v promet, tem prej bo imela od njih koristi propaganda za tujski promet, takoj pa zanje dobti tudi državna blagajna težke milijone. Tujska sezona se je pričela brez teh znamk, ki naj po zraku seznanijo ves svet z lepotami naših krajev.

— Zaposlenost delavcev v naši industriji v februarju. Od vseh zavarovanih delavcev in nameščencev v februarju (495.051) je bilo zaposlenih v trgovini 51.416 delavcev in nameščencev ali 10.39 odstotkov, v lesno-zagarski industriji 42.332 ali 8.55%, v tekstilni industriji 38.645 ali 7.81%, v industriji živil 31.786 ali 6.42% ter v kovinski in strojno industriji 29.351 ali 5.93%. Največ zavarovanih je bilo v vrstah službenadi, in sicer filatelisti vsega sveta. Čim prej pridejo letalske znamke v promet, tem prej bo imela od njih koristi propaganda za tujski promet, takoj pa zanje dobti tudi državna blagajna težke milijone. Tujska sezona se je pričela brez teh znamk, ki naj po zraku seznanijo ves svet z lepotami naših krajev.

— Mlinar utonil v Muri. V torek dopoldne se je pripelnil na breg Mure pri Kotoribu težka nesreča. 50letni mlinar iz Kotoriba Radmanič je peljal z vozom žito v svoji mlin, pa se je naenkrat odtrgal del ceste in združil v Muro, kamor je potegnilo Radmaniča in njegovo ženo z vozom in konjem vred. Na obupne kritke je prihitelo več graničarjev, ki se jim je posrečilo onesvetoščenje Radmaničevemu zmotu potogniti iz vode, dočim je Radmanič z vozom in konjem našla Mura odnesla.

— Morilice Dušana Miodragovića prijeta. Poročalo smo že, da je bil umorjen nadzornik državne posavske Božja Dušan Miodragović. Oblasti so odredile strogo preiskavo in aretirale delavce Ivana Bošnjaka, Henrika Schmidtja, Stjepana Antunovića, Panta Jankovića in Adama Proukerja, ki so bili osušljeni umora. Bošnjak in Schmidt sta preiskovalnemu sodniku takoj prizala, da sta umorili Miodragovića in sicer zato, ker je bila grdo ravnal z delavci.

NEPRECENIIVO POMOČ

Vam nudi Schichtova metoda na dan pranja.
K temu potrebujete Žensko hvalo, da perilo
zvečer namocite, in Schichtovo terpentinovo

milo, da perilo drugi dan izkuhate.

TO JE CELO DELO PRI SCHICHTOVI METODI

bra 1932 glede potrdil, ki se izdajajo tranzitnim potnikom in turistom ob prihodu in našo državo, izpremeni v toliko, da veljajo ta potrdila za tranzitne potnike kakor dolej 30 dni od dneva, ko so bila izdana, dočim veljajo turistom izdana potrdila 60 dni.

Bolgarski književniki v Jugoslaviji. Iz Sofije poročajo, da poseti Jugoslavijo v kratkem 10 bolgarskih književnikov. Neke dni se bodo mudili v Beogradu, potem pa posetijo Žagreb in Ljubljano.

Umetniški dom v Zagrebu. V Zagrebu so začeli graditi dom likovne umetnosti, ki bo stal na trgu Kralja Petra. Dom bo že letos pod strcho, ker je na razpolago nad 4.000.000 Din.

Nove telefonske zvezne z inozemstvom. S 1. majem dobimo več novih telefonskih zvez z inozemstvom, med drugimi zvezzo Ročka Slatina — St. Veit a. Glan (2.70 zl. fr. za 3 minutni pogovor), Maribor — St. Anton am Arlberg (4.35) in Maribor — Kitzbühel (3.90).

Zakon o pokojninskem zavorovanju nameščencev je izšel dne 12. decembra 1933 pod štev. 285-LXXXIV v »Službenih Novinah«, dne 9. I. 1934 pod štev. I v »Službenem Glasniku primorske banovine« in dne 24. I. 1934 pod štev. 7/65 v »Službenem listu dravške banovine. Ker je na marsikdo napovednega mnenja, da je tem vezkanjen načrt novega zakona, ki ga je bil izdelal Pokojninski zavod, ali pa da so zrušane sedanje rente Pokojninskega zavoda, ugotavljamo, da je sedaj le v celioti in v prečiščenem besedilu objavljen le sedaj veljavni zakon. Ta zakon velja namreč obvezno le v bivši Sloveniji in Dalmaciji, a če se hoče razširiti tudi na ostale dežele, kakor se bo s 1. junijem t. l. na vse farmaceutne in pomorce, mora biti objavljena v vsej državi. Treba je bilo objaviti zakon v celoti in skupaj, ker tak uradno še nikdar ni bil objavljen, in treba ga je bilo spraviti tudi v sklad s sedanjimi zakoni naše države, ker se v svojem prvotnem besedilu sklicuje na razne bivše avstrijske zakone, ki jih naša zakonodajna ne pozna. V sedaj objavljenvem prediščenem besedilu zakona so le tekoče številke paragrafov druge. Glede na višino rent, navedenih v § 10, opozarjam, da so to le zakonite rente, ki jim je treba pristeti še draginjske dokide po pravilniku, ki v zakonu ni objavljen, po katerem se pa rente znotratno zvišajo, tako da znaša najvišja renta v obveznem zavorovanju ne le Din 31.500.—, temveč Din 46.200.—.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo neštanovitno vreme. Včeraj je deževje v Ljubljani, Mariboru, Zagrebu in Beogradu; največ padavin smo imeli pri nas. Najvišja temperatura je znašala v Sarejcu 27, v Skopiju 26, v Beogradu 23, v Splitu 22, v Zagrebu 15, v Mariboru 14 in v Ljubljani 12.2. Davi je kazal barometr na 755.2. temperatura je znašala 9.2.

Mlinar utonil v Muri. V torek dopoldne se je pripelnil na breg Mure pri Kotoribu težka nesreča. 50letni mlinar iz Kotoriba Radmanič je peljal z vozom žito v svoji mlin, pa se je naenkrat odtrgal del ceste in združil v Muro, kamor je potegnilo Radmaniča in njegovo ženo z vozom in konjem vred. Na obupne kritike je prihitelo več graničarjev, ki se jim je posrečilo onesvetoščenje Radmaničevemu zmotu potogniti iz vode, dočim je Radmanič z vozom in konjem našla Mura odnesla.

Morilice Dušana Miodragovića prijeta. Poročalo smo že, da je bil umorjen nadzornik državne posavske Božja Dušan Miodragović. Oblasti so odredile strogo preiskavo in aretirale delavce Ivana Bošnjaka, Henrika Schmidtja, Stjepana Antunovića, Panta Jankovića in Adama Proukerja, ki so bili osušljeni umora. Bošnjak in Schmidt sta preiskovalnemu sodniku takoj prizala, da sta umorili Miodragovića in sicer zato, ker je bila grdo ravnal z delavci.

Iz Ljubljane

— Barako na Knafljevi ulici so postavili na cesti ob muzeju. V nji bo skladilsko centrum za tlakovanje Bleiweisse ceste. Ker stoji barako sredi ceste, je vojni promet med Gleisdalško ulico in Bleiweisovo cesto onemogočen. Barako bi lahko postavili na primernejšem prostoru, da bi ne oviral prometa. Ceste pa niso primarne, da na njih postavljajo skladilsko.

— Cepljenje zoper kože je po § 3. pravilnika z dne 12. julija 1930, Službeni list štev. 54-13, obvezno za vašega otroka. Ki je bil rojen v prejšnjem letu in za očetovo rojenje v tekočem letu, ki so star najmanj tri mesece. Da bodo vesi starši mogli takoniti dolžnosti glede svojih otrok brez vsakih stroškov zadostiti, se bo vršilo javno brezplačno cepljenje zoper kože, in sicer:

1. za Vodmat v sredo dne 2. maja 1934 v mestnem zavetništu za on-moge v Japljevi ulici štev. 2, 2. za Spodnjo Šiško v petek dne 4. maja 1934 in v ponedeljek dne 14. maja 1934 v onofni Šoli, 3. za Krakovo in Trnovo v soboto dne 5. maja 1934 v otroškem vrtcu v Cerkveni ulici štev. 21, 4. za vse ostalo mesto v torek dne 1. maja in v torek dne 15. maja 1934 v Mestnem domu, 5. za Barje v ponedeljek dne 7. maja 1934 v onofni Šoli, vsakokrat ob 4. popoldna. K

cepljenju naj se prinese vsi otroci, ki sploh niso bili cepljeni in pa oni, pri katerih cepljenje došlo ni imelo uspeha. K cepljenju je prinesiti otroka čistega in v čisti obliki. Vsak otrok, rojen v prejšnjem letu, mora biti cepljen v tekočem letu. Vsak otrok, star najmanj tri mesece, se že lahko cepli v tekočem letu. Posebni pozivi k cepljenju strankam na bodo poslati. Otroka naj se prinese na najbližjo ceplilno postajo.

Teden dni po ceplitvi se bo vršil pregled cepljenj na istem kraju in ob istem času. Če pade pragled na praznik, se vrši isti naslednji dan. Pragleda se morajo udeležiti vsi cepljeni. Cepljenje izmenjeno v tem času je več in med uradnimi urami na mestnem fizičku mogoče, ni pa brezplačno. Starši, ki bodo dali svoje otroke cepliti po zasebnem državniku, morajo predložiti pri mestnem fizičku dokazilo o ceplitvi tekom prejšnjega leta. Otroke, ki bi se iz kakega tehnika razloga (n. pr. zaradi bolezni) ne mogli cepliti, se mora opravljati ob prilikl javnega cepljenja v gori navedenem času in kraju ali pa med uradnimi urami na mestnem fizičku. Minogo bolj kot vsaki druga gradnja, je reguliranje rek odvisno od vremena. Vremensari pa niso nikdar posebno naklonjeni Ljubljani in kot da niso prijeti regulacije Ljubljance, dejajo kot po naroci, čim začno delati v strugi. Vremensari so nepristranski, ne ozirajo se na to in ne opono podjetje; ne moremo reči, da bodo kaj bolj naklonjeni terenski sekciji za regulacijo Ljubljance, ki bo delala letos.

Pri boleznih želodca, črevsja in prenativljanju privede uporaba naravne »Franz Josefovek grenčice prehavne organe do rednega delovanja in tako olajsa tok hranilnem snovem, da preidejo v kri. Zdravniška strokovnjaka izvedenje poudarjajo, da se »Franz Josefova« grenčica zlasti koristno izkazuje pri ljudeh, ki se malo gibljajo. »Franz Josefova« grenčica se dobija v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

— Za zgodovinsko razstavo ženskih ročnih del in ženske umetnosti občinstva, ki jo priredej Splošno žensko društvo ob velejemu v muzeju, vladav prav valjko zanimanje in se od vseh strani oglašajo lastnici in lastniki lepih starin del. Razstava bo prvič pokazala zgodovinski razvoj izdelkov naših pridnini ženskih rok, vendar pa ne samo vozenin, temveč tudi druga dela, ki so jih napravile slovenske ženske. Videli bomo najrazličnejše pire, umetno na roko izdelane male kruhke, izdelke iz voska, biserov in las, miniature in slilice predvsem iz spominskih knjig. I. dr. najti pa moramo tudi najredkejše naročne noše in tudi v starih časih čudovito izdelane toalete, saj so naše prednice veljavne za odlične šivilje. Šrečne lastnike takih starin sošči, da bodo kaj posebno lepih toalet, ki so stare vsaj nad 80 let, da lahko pokazemo, kako so se naše prednice znale z okusom oblačnosti.

— Za zgodovinsko razstavo ženskih ročnih del in ženske umetnosti občinstva, ki jo priredej Splošno žensko društvo ob velejemu v muzeju, vladav prav valjko zanimanje in se od vseh strani oglašajo lastnici in lastniki lepih starin del. Razstava bo prvič pokazala zgodovinski razvoj izdelkov naših pridnini ženskih rok, vendar pa ne samo vozenin, temveč tudi druga dela, ki so jih napravile slovenske ženske. Videli bomo najrazličnejše pire, umetno na roko izdelane male kruhke, izdelke iz voska, biserov in las, miniature in slilice predvsem iz spominskih knjig. I. dr. najti pa moramo tudi najredkejše naročne noše in tudi v starih časih čudovito izdelane toalete, saj so naše prednice veljavne za odlične šivilje. Šrečne lastnike takih starin sošči, da bodo kaj posebno lepih toalet, ki so stare vsaj nad 80 let, da lahko pokazemo, kako so se naše prednice znale z okusom oblačnosti.

— Za zgodovinsko razstavo ženskih ročnih del in ženske umetnosti občinstva, ki jo priredej Splošno žensko društvo ob velejemu v muzeju, vladav prav valjko zanimanje in se od vseh strani oglašajo lastnici in lastniki lepih starin del. Razstava bo prvič pokazala zgodovinski razvoj izdelkov naših pridnini ženskih rok, vendar pa ne samo vozenin, temveč tudi druga dela, ki so jih napravile slovenske ženske. Videli bomo najrazličnejše pire, umetno na roko izdelane male kruhke, izdelke iz voska, biserov in las, miniiture in slilice predvsem iz spominskih knjig. I. dr. najti pa moramo tudi najredkejše naročne noše in tudi v starih časih čudovito izdelane toalete, saj so naše prednice veljavne za odlične šivilje. Šrečne lastnike takih starin sošči, da bodo kaj posebno lepih toalet, ki so stare vsaj nad 80 let, da lahko pokazemo, kako so se naše prednice znale z okusom oblačnosti.

— Za zgodovinsko razstavo ženskih ročnih del in ženske umetnosti občinstva, ki jo priredej Splošno žensko društvo ob velejemu v muzeju, vladav prav valjko zanimanje in se

Ponson du Terrall:

8

Lepa židovka

Roman.

Zelo neizkušen moraš biti, dragi Raoul, da nisi takoj prvi hip uganil, da zakriva ta volenna čepica glavo odličnega moža in da je to glava tvojega bratranca grofa Filipa de Blossaca, po glavarja naše rodbine.

Potem je pa takoj šinila Raoulu v glavo žalostna misel.

— Kolika škoda, da ljudi lepa židovka mojega bratranca!

Pri tem je globoko vzduhnil.

Zajubljenica sta pa kramljala, držeč se za roke. Raoul je nemirno čepel na strehi in ju opazoval.

Kako dolgo je trajalo to ljubimankanje?

Na to Raoul niti pomisli ni.

Kar so se začuli udarci ure na cerkvni Sv. Mihaela, ki je bila tri.

Zajubljenica sta se krepko objela in poljubila. Potem je mož, ki je Raoul v njem spoznal svojega bratranca, naglo vstal in stopil k odprtini v parketu. In Raoul je zaslišal eno samo francosko besedo:

— Jutri!

Ljubček je izginil in odprtina v parketu se je zaprla za njim.

Tudi Raoul je bil namenjen k počitku, pa ga je neka nepremagljiva sila zadrevala na strehi, od koder bi bil prav lahko padel na dvorišče in si zlomil vrat.

Kar je obrnilo njegovo pozornost nasekaj novega.

Za hrbitov lepe židovke so se odprla v steni skrita vratca.

— To je prav začarana hiša, — je zamrmral Raoul. — Najprej se odprla, zdaj pa še stena.

Ta čas je vstopil skozi skrivena vratca v sobo mož, ki je Raoul v njem spoznal očka Samuela. Le-ta je namignil lepotici, ki je takoj vstala in ugasnila luč. Potem je zaprla okno in vzdihnila tako globoko, da se je slišal njen vzdih gori na streho. V sobi je nastala tema. Konec je bilo čarobnega prizora.

— Zdaj, dragi Raoul, moraš pa tudi ti misliti na povratek, — je pomisli plemič.

Vrnili se je po nevarni poti, od koder je bil pripeljal.

Deska je bila še vedno položena med streho in oknom Raoulove sobe. Srečno je prišel Raoul v svojo sobo, potegnil desko nazaj, jo odnesel tiko na stopnišče, prižgal svečo, se slekel, legel in zaspal s sebično mislio:

— Kaj pa če sem se zmotil? Kaj pa če mož, ki sem ga videl, ni bil moj bratranec Filip? Oh, kako bi ljubil to krasno židovko, saj bi bil pripeljal storite za njo vse in se žrtvovati, da bi mogel položiti kraljestvo k nogam.

To hrepenjenje Raoula ni motilo v spanju. Spal je trdno do belega dne in prebudil se je šele, ko mu je posijalo topo solnce v obraz.

Gaskonci so duhoviti, pa tudi trezni in prevdarni.

Raoul de Blossac je imel staro navado napraviti si vsako jutro program za nastopajoči dan in pregledati dogodek prejšnjega dne. Lahko si mislimo, da te navade zlasti zdaj ni opustil in znewa je začel svoj samogovor:

— Dragi prijatelji Raoul, sноči si

priše na sled tajni in zdaj je odvisno samo od tebe, kako se boš znal zasukati. Gotovo imaš malo rad svojega bratranca, čeprav ga že dolgo nisi videl in čeprav se on dosti ne zmeni zate. Najprej je torej treba ohladiti svoje preveč razvjetno srce in čim manj misliti na lepo židovko. Treba je tudi, da ne pozabiš, da je tvoj bratranec Filip več v gospod, da je poglavlar tvoje rodbine, kapitan eskadrona lahke konjice, in da nisi ti niti drugega nego ubogi fant brez beliča v žepu, potreben protekcie. Golo naključje ti je odkrilo tajno. Kaj storis? Ali poideš in poveš svojemu bratrancu, kar si videš? To bi bila največja neumnost. Nasprotno ti je pa zopet znano, da Filip začnejo in je torej tvoja dolžnost opozoriti ga na nevarnost. Zadevo je torej treba dobro premisliti. Dragi prijatelji Raoul, ne sili z glavo nikam, dokler nisi vsega dobro premisli!

Raoul ni imel dovolj časa, da bi zaključil svoj samogovor, kajti nekdo je

rahlo potkal na vrata njegove sobe.

— Vstopite, saj ni zaklenjeno.

Vrata so se odprla in na pragu je stal krčmar.

— Gospod, — je dejal, — prihajam k vam po vaša povelja. Odkar sem zvedel, da ste prijatelji očka Samuela, sem vaš najponižnejši sluga.

— Vražja strela! — je vzliknui Raoul, — kaj je očka Samuel tu tako velik gospod?

— Ne, pač je pa velik bogataš; mož je zelo prijazen in denarja ne posoja proti oderuškim obrestim.

— Aha, že razumem, — se je zasmajal Raoul. — Povedati kaj več se vam ne zdri pametno.

— Vidi se, da je vaša milost doma iz našega kraja, — je pripomnil tudi krčmar smeje. — ker se razumeva na pol besede.

— To je že moja navada, — je odgovoril mladi plemič z ponosno skromnostjo.

— Ves sem vam na razpolago, — je nadaljal krčmar, — če želite, da vas spremim v mesto, če si boste hoteli mesto ogledati, ali pa da vas odvedem k ljudem, ki jih nameravate poseti.

— Ne eno, ne drugo, — je odgovoril Raoul.

— Ah!

— Prosil bi vas samo, da mi posodite pero, črnilo in papir, da napišem pismo.

— Z veseljem!

— In sicer pismo... Prosil bi vas... da ga pošljam mojemu bratrancu grofu Filipu de Blossac.

Pri tem imenu se je krčmar zdržnil od groze in se do tak poklonil.

— Vi izvolite biti bratranec gospoda grofa Filipa de Blossac?

— Da, njegov bratranec sem.

— Ce imate take sorodnike, ste gotovo...

— No seveda, — je odgovoril Raoul malo ponosno. — Moji bratranec živi tu v zelo dobrih razmerah.

— Lahko skoraj rečete, da je gošpod grof tu v Bordeauxu kralj.

— Kaj poveste! — je vzliknui Raoul.

Začudeno se je ozrl na krčmara.

— Vaša milost morda že več let ni videla gospoda grofa?

— Res je.

— Potem takem vaša milost ne ve ničesar o naklonjenosti, ki jo je deležen gospod grof.

— O kaksni naklonjenosti govorite?

— Gospod, — je nadaljeval krčmar z nekoliko pritajenim glasom, — zdi se mi, da ne veste, da ima naše mesto čisto posebno upravo in sicer civilno in vojaško upravo. Šef vojaške uprave je guverner, ki ga imenuje kralj, civilna uprava je pa v rokah štirih svetnikov.

— No in kaj potem? — je vprašal Raoul.

— Eden teh svetnikov je markiz de Beausejour in ta ima zelo lepo ženo.

— Dale!

— Guverner se je blazno zajubil v markizo de Beausejour, ki je zdaj prava kraljica v Bordeauxu.

— A moj bratranec?

— Krčmar se je zasmajal in odgovoril:

— Bratranec vaše milosti je deležen visoke časti, da je srečni ljubček markize de Beausejour.

— In guverner je ljubosumen nanj?

— Pa še kako!

— A mož?

— Oh, mož ima rad vsakogar, ki ga ljubi njegova lepa žena. Lani je imel zaradi vašega bratranca celo dvojboj.

— Potem takem je pa moj bratranec v Bordeauxu vsemogočen gospod.

— Nobenega dvoma ni, da bi guverner sam prosil za svojo odslovitev in da bi se z največjim veseljem zavezil pri kralju za gospoda grofa de Blossac, če bi hotel le-ta postati gospodar v Chateau-Trompette.

— No, torej, dragi prijatelj, — je dejal Raoul, — primesite mi črnilo in papir.

Ko se je krčmar globoko priklonil in odšel, je Raoul zamrmral sam pri sebi:

— Glej, dragi dečko, če zdaj ne boš napravil imenitne kariere, ko imas takoj mogočnega bratranca, bo to dokaz, da si popoln tepec.

Raoul je vstal in ta čas, ko je pričakoval krčmara, si je skrbno pogledal ne preveč lepo obleko.

— Rahlo potkal na vrata njegove sobe.

— Vstopite, saj ni zaklenjeno.

Vrata so se odprla in na pragu je stal krčmar.

— Gospod, — je dejal, — prihajam k vam po vaša povelja. Odkar sem zvedel, da ste prijatelji očka Samuela, sem vaš najponižnejši sluga.

— Vražja strela! — je vzliknui Raoul, — kaj je očka Samuel tu tako velik gospod?

— Ne, pač je pa velik bogataš; mož je zelo prijazen in denarja ne posoja proti oderuškim obrestim.

— Aha, že razumem, — se je zasmajal Raoul.

— Vidi se, da je vaša milost doma iz našega kraja, — je pripomnil tudi krčmar smeje. — ker se razumeva na pol besede.

— To je že moja navada, — je odgovoril mladi plemič z ponosno skromnostjo.

— Ves sem vam na razpolago, — je nadaljal krčmar.

— Ah!

— Prosil bi vas samo, da mi posodite pero, črnilo in papir, da napišem pismo.

— Z veseljem!

— In guverner je ljubosumen nanj?

— Pa še kako!

— A mož?

— Oh, mož ima rad vsakogar, ki ga ljubi njegova lepa žena. Lani je imel zaradi vašega bratranca celo dvojboj.

— Potem takem je pa moj bratranec v Bordeauxu vsemogočen gospod.

— Nobenega dvoma ni, da bi guverner sam prosil za svojo odslovitev in da bi se z največjim veseljem zavezil pri kralju za gospoda grofa de Blossac, če bi hotel le-ta postati gospodar v Chateau-Trompette.

— No, torej, dragi prijatelj, — je dejal Raoul, — primesite mi črnilo in papir.

Ko se je krčmar globoko priklonil in odšel, je Raoul zamrmral sam pri sebi:

— Glej, dragi dečko, če zdaj ne boš napravil imenitne kariere, ko imas takoj mogočnega bratranca, bo to dokaz, da si popoln tepec.

Raoul je vstal in ta čas, ko je pričakoval krčmara, si je skrbno pogledal ne preveč lepo obleko.

— Rahlo potkal na vrata njegove sobe.

— Vstopite, saj ni zaklenjeno.

Vrata so se odprla in na pragu je stal krčmar.

— Gospod, — je dejal, — prihajam k vam po vaša povelja. Odkar sem zvedel, da ste prijatelji očka Samuela, sem vaš najponižnejši sluga.

— Vražja strela! — je vzliknui Raoul, — kaj je očka Samuel tu tako velik gospod?

— Ne, pač je pa velik bogataš; mož je zelo prijazen in denarja ne posoja proti oderuškim obrestim.

— Aha, že razumem, — se je zasmajal Raoul.

— Vidi se, da je vaša milost doma iz našega kraja, — je pripomnil tudi krčmar smeje. — ker se razumeva na pol besede.

— To je že moja navada, — je odgovoril mladi plemič z ponosno skromnostjo.

— Ves sem vam na razpolago, — je nadaljal krčmar.

— Ah!

— Prosil bi vas samo, da mi posodite pero, črnilo in papir, da napišem pismo.

— Z veseljem!

— In guverner je ljubosumen nanj?

— Pa še kako!

— A mož?

— Oh, mož ima rad vsakogar, ki ga ljubi njegova lepa žena. Lani je imel zaradi vašega bratranca celo dvojboj.

— Potem takem je pa moj bratranec v Bordeauxu vsemogočen gospod.

— Nobenega dvoma ni, da bi guverner sam prosil za svojo odslovitev in da bi se z največjim veseljem zavezil pri kralju za gospoda grofa de Blossac, če bi hotel le-ta postati gospodar v Chateau-Trompette.

— No, torej, dragi prijatelj, — je dejal Raoul, — primesite mi črnilo in papir.